Ч. 42. Пятниця 6 марта (22 лютого) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи вертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З австрийскої делеґациї. — Замах на шаха перского. — Противпольскі закони в Німеччині.

Сторонництво християньско-суспільне відбуло вчера під проводом кн. Ліхтенштайна засіданє, на котрім явив ся міністер др. Ґесман і президент палати послів др. Вайскірхнер. Обговорено політичну ситуацию і постановлено скликати повні збори християньско-суспільного сторонництва для важних ухвал. Запрошенє розіслано вже вчера. Ті збори мають відбути ся дня 14 с. м. — Доси послідні засіданя делеґаций були чисто формальні і обмежали ся до ствердженя згідности ухвал обох делеґаций. Аж тепер перший раз австрийскі делеґати не вдоволили ся формальностию, але ставляють перед третим читанєм услівя, від принятя котрих роблять зависимим ухваленє буджетової провізориї. Передвчера говорено виключно о жаданях християньско-суспільного сторонництва; вчерашний день доказав, що християньско-суспільні не стоять самі з своїми жаданями, бо більшість австрийскої делеґациї лучить ся з ними. З тих сторонництв австрийскої делеґациї, котрі промавляли за полагодженєм справи офіцирских поборів з оглядів чисто річевих, не видячи в тім средства до якої небудь політичної аґітациї, жаліють над ухвалою угорскої делеґациї. Відповідь угорскої делеґациї не вдоволила загального дожиданя, а передусім не відповіла приватним умовам, заключеним в справі підвисшеня офіцирскої платні. В ухвалі угорскої делеґациї мало містити ся слово „поки що". Поминенє того слова уважають зломанєм умови. Заяви зложені вчера міністрами бар. Еренталем і Шенайхом у войсковій комисиї делеґациї не вдоволили нікого; оба міністри могли обіцяти лише добру волю. Делеґация же жадає певних заяв і письменних з'обовязань. З тої причини засіданє комисиї мусіло бути перерванє. В сальоні президента делеґациї дра Фухса зібрали ся делеґати, вислані з палати послів на конференцию, в котрій взяв участь також бар. Бек, між тим як міністри бар. Еренталь і Шенайх в сусідній комнаті дожидали висліду нарад. Делеґати обставали при жаданю, що заяви міністрів мусять звучати недвозначно і будуть повторені в рішучім виді на повнім засіданю делеґациї. Як зачувати, бар. Бек на тій довірочній нараді заявив, що перед обнятєм свого уряду одержав з рішаючих кругів забезпеченє, що ніякі уступки в угорских войскових справах не будуть признані без повідомленя єго о тім у відповіднім часї. Супротив того бар. Бек, котрий доси нічого урядово о войскових уступках не чув, мусить гадати, що віяких уступок не роблено. — Що до становища угорских делеґатів, то они рішили не явити ся на спільнім засіданю. Знаменним єсть, що президент тої делеґациї др. Барабаш виїхав вчера з Відня, кажучи, що делеґация може відбути лише формальне засіданє, отже президент не має що робити у Відни.

Про замах на шаха доносять з Тегерану до заграничних часописий такі подробиці. В замаху брало участь дуже богато заговірників, котрі розставили ся на всіх улицях, якими мав шах переїздити. Перед повозом шаха їхала дуже сильна сторожа. Нараз роздав ся сильний гук, а відтак другий. Після одної чутки бомби кинено з даху дому, після другої під самоїзд шаха кинено дві бомби, від вибуху котрих погибло кількох людий із сторожі. Виновники гадали, що шах єсть в самоїздї, між тим як він їхав в повозї за самоїздом. Самоїзд знищений. Механік, що вів єго, Француз, тяжко ранений, але шах вийшов ціло із замаху, хоч відломки бомб досягли повоза. В наслідок вибуху настало серед варти таке замішанє, що не подумано цілком о окруженю дому, з котрого кинено бомби, а натомість вояки розпочали безладну

2)

Новочасні розбишаки морскі.

(З німецкого — Генрика Біндера.)

(Дальше).

Ми не мали вже сили думати. Ми були як би поражені.

Але стало ся убийство, вопіюще до неба убийство, а то ми відчували. Страх покинув нас і нараз як би всі опановані якимсь одушевленєм, кинулись ми на задний конець корабля. В бігу позабирали ми все, що лиш могло служити за оружиє.

Або они або ми!

Але вже блиснули перед нами три револьвери і кілька вистрілів даних понад наші голови опамятали нас знову. Що мали ми, що могли ми вдіяти против тих злодюгів — нас чотирох людий, що мало не згинули з голоду і спраги? Були би нас немилосердно вистріляли. Була би нас стрітила така сама судьба, яка згладила зі сьвіта нашого товариша.

Ми взяли на розум і піддали ся нашій судьбі. Але ми присягли собі, що помстимо ся за смерть нашого товариша. Ніхто не знав, як він називав ся. Ми знали лиш, що він походив з полудневої Німеччини. Пізнійше не могли ми нікому з єго свояків подати звістки про єго смерть, не могли розповісти ніякій сумуючій матери, де її син спочив вічним сном. Ще нині з жалем згадую того чоловіка, котрого в наших очах убили на „Санта Фе", а ми не могли подати єму ніякої помочи.

Ми були на рік запродані. Ми своїми підписами наймили ся за ловців устриць з місячною платнею двайцять долярів і після американьского морского права не могли ми нічого вдіяти против того. Нам би показали на наші підписи, як би нам дійстно лучила ся колись нагода подати нашу жалобу. Але ми були тепер на широкім мори і мусіли піддати ся грубій силі.

Ми мусіли небавком взяти ся до визначеної нам роботи та довідали ся, що крутимо ся в тій стороні як Бальтіморе в заливі Чізапік, але що небавком попливемо ще дальше на широке море. Ми вивідали ся також, що наш капітан і наш корабель походять з Крістфільд.

В слідуючих днях крутили ся ми по мори і ловили доти, аж мали достаточний набір на кораблі. Відтак поплили ми, як звичайно що вісім до десять днів, до Крістфільд віддавати там наш набір. Але до берега не причалили ми ніколи. На кілька морских миль від побережа закликано сиґналами якийсь пароплав, котрий причалив до нашого і забирав наш набір. Залога того пароплава держала очевидно руку з нашими гнобителями, бо скоро ми хотіли розвідати хоч би лиш найменшу дрібничку або може показали охоту піти на той корабель, то нас зараз поштуркувано і відтручувано. Остаточно стратили ми всю надію і піддали ся нашій сумній судьбі.

Робота, до котрої ми були не увикли, дуже нас мучила. Досьвіта о четвертій годині гнали нас вже до роботи. Без кусника хліба, без каплі водиці мусіли ми іти на поклад. Коли ми на ніч заякорили, то мусіли, розуміє ся, витягати насамперед якорі. Для нас чотирох була то тяжка робота, бо капітан і тоті чорні не брали ся до ніякої роботи. Они лиш пильнували нас через цілий день дуже остро і не спускали нас ані на хвильку з ока. Один з муринів робив службу кухаря. Тілько й всего.

Коли відтак я і той Ірляндець заложили кілька вітрил, повикидувано волоки на води, що висіли на дуже простих приладах з боку корабля. Відтак плило ся дуже поволеньки наперед, тягнучи за собою волоки, котрі по якій чверти години треба було на гору витягати.

Була то тяжка, дуже тяжка робота.

Дротяні сїти, котрими волочило ся по дні моря, ставали що раз тяжші, коли їх треба було витягати, і ми чотири мусіли ужити всеї сили, щоби витягнути на край корабля. Відтак все, що в них було, висипувано на поклад. Опісля все сортовано. Насамперед треба було викидати з корабля намул і камінє, відтак всю не здалу рибу та инші зьвірята. Лиш що найпотрібнійше задержано для нас на обід. Устриці скидано до великих кадий, що стояли на середині корабля. Коли ся робота скінчила ся, то розпочинало ся добуванє з другого боку корабля.

Так минав день за днем. Від четвертої години досьвіта до девятої або десятої вечером. Ба, коли була ясна місячна ніч, то ловлено аж до пізна в ночи.

стрілянину, убиваючи кільканацять осіб з уличної товпи. Шах блідий і дрожачий зі зворушеня висів з повоза і окружений офіцирами схоронив ся до недалекого дому, який належить до одного з достойників двірских. Доступ до того дому обсадили їздці з ватаги, приготовлюючи ся до відпертя дальших замахів. Рівночасно поліция арештувала множество осіб і очистила улицю. Шах під охороною сильного відділу кінноти від'їхав з місця замаху. У всїх сусїдних домах зробила поліция безпроволочно ревізию, при чім арештувала дальше кільканацять осіб. Арештовані перечать, немов би брали участь в замаху, і подають, що бомби кинено рівночасно з кількох домів, а виновники вспіли утечи. Дальші донесеня берлиньских часописий кажуть, що власти в Тегерані вже від довшого часу мали вість, що приготовлює ся заговор на житє шаха і внаслідок того остерігали єго перед виїздом з палати. На тій основі подвоєно також варту в палаті. Тегераньска поліция числила на те, що вспіє ще на час арештувати заговірників. В політичних кругах в Тегерані кажуть, що заговірники мали помічників у високих кругах, а говорять також, що й з посеред членів парляменту. Як кажуть перскі власти, бомби кинені на шаха були роблені в Росиї, супротив чого здогадують ся, що замах приготовили перскі революціоністи, мешкаючі на Кавказї і в Тебриси. — Вечером по замаху ілюміновано ціле місто. Слїдство в справі замаху веде ся під личним дозором шаха. Дві з арештованих осіб мали брати безпосередну участь в замаху. В Тегерані єсть пересьвідчене, що коли би шах був певний своїх козаків, то велів би арештувати всїх міністрів і членів парляменту.

Рівночасно з проектом про вивласнене прускиx Поляків виступив кн. Більов з проєктом нового закона про збори і товариства. Сей закон мав обовязувати в цілій Німеччині та заступити ріжні закони, які мали доси поодинокі держави і князївства. Законопроєктови тому надав кн. Більов тенденцию ворожу ненїмецким горожанам Німеччини — Дунцям в Шлєсвику, Французам в Альзациї а головно Полякам в Познанщинї. Законопроект сей, як обовязуючий для цілої Німеччини, мусить бути ухвалений через цілий парлямент. Та тут правительство не розпоряджує такою більшостию як в пруськім соймі і не може переформувати законопроекту про збори і товариства, против якого станула рішучо польско-центро-восоциялїстична опозиция.

Наради парляментарної комісиї над тим законопроектом тревали дуже довго, а розходило ся в них о § 7 т. зв. язиковий параґраф. Правительство, побачивши, що не може переформувати єго в первістній редакциї, робило безипинні заходи, щоби довести бодай до якого компромісового обмеженя для чужомовних зборів. Але й то правительству не удало ся — комісия відкинула остаточно всї компромісові внесеня й також цілий 7 параґраф. Значить ся, при першім читаню кн. Більов програв та хоч він старає ся, щоби осягнути деякі уступки при другім читаню, то мабуть і се єму не удасть ся. Німецкі вільнодумці — на яких він головно числив — побачивши, що голосоване лїберальних послів в пруськім соймі за вивласненем Поляків викликало в широких кругах німецкого господарства погане враженє, рішили ся не прикладати своїх рук до дальшого обмежуваня прав польского народу в Прусах.

Законопроект про вивласнене пруских Поляків, який відіслала палата панів до сойму для полагодженя деяких порішених нею змін — увійшов на дневний порядок пруского сойму вчера. Дискусия, яка вивязала ся при тій нагоді, виказала цілковитий розділ між консерватистами й вільноконсерватистами та Поляками, центрум і вільнодумними фракциями. Остаточно принято цілий законопроект враз із 13-им § ом про вивласнене. — Про санкцию того закона, сего зразку прускої брутальности, нїчого і сумнївати ся. Для пруских Поляків приходять важкі часи, але они не заскочують їх несподївано. Сильні економічно та сьвідомі національно вижидають они спокійно удару грому. „Є в людскій души — кінчив свою промову польский посол Стихель — вкриті сили, яких не можна ослабити. Тих сил не знївечать у Поляків такі зарядженя як теперішні — радше скріплять їх. Поляки вийдуть з сеї боротьби побідниками!“

Що вечера були ми так змучені, що приходило ся вже вмирати. Ноги під нами були тяжкі як колоди. То була добре обчислена тактика наших корабельників. При такій лютій, невільничій службі не мали ми часу думати о свободі або бунті. Руки були нам попукали від безнастанної роботи в солоній воді, від того многого сортованя та від здойманя острого каміня і устричих скальок. Морска вода так гризла в рани, що нас пекло мов розпаленим залїзом. А коли ми в такій муці ішли до корабельника та просили, щоби нам дав якої масти або зробив якусь пільгу, то він вишкіривши зуби, відповідав нам, що руки в слїдуючім роцї загоять ся знову. Тепер на жаль не пора на курацию.

Той огидний чоловічиско сидів через цілий день на містку коло керми, їздив по найбільшій части великими каблуками або в зикзак, дивив ся, що ми робимо, та заставляв нас до роботи. При тім ганьбив і кляв від рана до вечера а иноді й мірив ся до нас револьвером, що лежав завсїгди набитий коло него.

Ми працювали остаточно апатично, ба, ми зносили остаточно сю неволю не сьвідомо. Ми старали ся приглушити в собі біль як найбільше напруженою роботою а се завсїгди випробоване средство наконець й помагало. Лиш часами брала нас страшенна лють. Тоді нараз готові ми були скочити у воду, щоби сему нужденному житю зробити скорий конець. Але надія побідила і ставила в нашій мрії принадні марева свободи і спокою.

Тимчасом, як понятно, виготовили ми вже неоден плян втечі. Річ була ясна, що остаточно будемо мусїли колись причалити до берега. Але дні минали одностайно а пароплав приїздив в правильних відступах часу і забирав то, що було зловлене, а нам доставляв провіянту і води до питя. Другі кораблї, які ми стрічали, виминав капітан благорозумно з далека. То вже треба признати тому тигрови в людскім тілї, що він розумів свій інтерес.

Так заскочив нас студений падолист. Одїж на нас від роботи і безнастанної мокроти була розлетіла ся. Ми страшенно мерзли в старих лахах. Нїчо нам не позіставало як лиш просити нашого корабельника, щоби нам дав одїж. Старий знайшов зараз на то раду. Він казав винести якусь скриню і ми дістали зараз сьвіжу одїж. Ми дістали все, чого бажали. Ми ледви вірили нашим очам, як старий нараз змінив ся, але ми й зараз переконали ся, чим то пахло. За ту, як казав чемність, яку нам зробив, загорнув всю нашу платню за цілий той час, який ми служили на корабли.

Ми стали тепер такі бідні як були, й перед тим. Коли ми сподївали ся, що по сїм роцї муки будемо мати бодай трохи гроший, то спосіб поступованя капітана поучив нас инакше.

Одного рана, коли ми знову вийшли на поклад до роботи, побачили ми землю.

Гадки, які насунули ся нам на голову на вид так довго ожиданого побережа, дадуть ся трудно описати. То було Крістфільд, що нас з далека витало. „Санта Фе“ потребувала провіянту і вугля. Одно й друге вже було вийшло, хоч ми з одного й другого так мало дїставали, що остаточно не чули вже ніякої потреби. Вугле в нашій каюті було взагалї великою рідкостию. Ми мерзли длятого так, як тоті, що їздять до північного бігуна. Коли ми знайшли на корабли який кусник дерева, то чим скорше загріли при нїм ту капинку чаю та спожили его з твердим хлїбом і салом. Відтак лягали ми в кої з чоботами і в одежи. Драптиві коци гріли нас о стілько, що ми не позамерзали.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 5-го марта 1908.

— Іменованя. Є. В. Цїсар іменував радниками Двору і президентами окружних судів: президента суду окружного в Сяноцї К. Хилїньского для Перемишля і віцепрезидента суду окружн. в Самборі М. Тустановского для Самбора, а радника Двору при судї окружн. в Самборі А. Червіньского для Самбора.

— Вибори до Сойму. При вчерашних доповняючих виборах з міста Львова вибрані послами на сойм краєвий: др. Ернест Адам 3432, др. Роґер Баталія 3308 і др. Тадей Рутовский 3097 голосами. В меншости позістали і одержали: Найманн 2877, др. Грек 2639 і др. Герман 2266 голосів.

— Пропав без вісти. П. Володимир Мальчевский, мешкаючий при ул. Коперніка ч. 50, вислав дня 1 марта по полудни свого слугу Франца Чачковского з білетом до віцепрезидента краєвої Ради шкільної п. Дембовского, котрий мешкає при ул. Крашевского. Позаяк то недалека дорога, то Чачковский міг за кілька мінут вернути; тимчасом минуло й кілька годин, а він не вертав. П. Мальчевский розпитував за ним, але на дармо, отже дав о тім знати на поліцию. Чачковский був дуже порядним чоловіком і добрим слугою. Давнїйше служив у пп. Мадейских в Пархачи, відтак у п. Розвадовского, коли той був консулем в Букарештї, а наконець у пп. Мальчевских. Він не пив, не забавляв ся поза домом, жив скромно і ощадно та здаесь зложив був собі більшу суму гроший та купив більшу скількість цїнних льосів. Мав також подостатком порядного одїня, а навіть і деякі дорогоцїнности. Все то лишило ся в домі п. Мальчевского.

Тимчасом брат пропавшого, замешкалий в Кристинополи, одержав оногди лист слїдуючого змісту: „Любий Владзю! Бувай здоров. У Львові дуже бють, як мене забють, то пізнїйше чіпай ся річий у пана Мальчевского. Франц Чачковский“ (По сїм слїдує дата 3 марта, отже хибна). Брата занепокоїв той лист і він приїхав до Львова та вчера рано зайшов до пп. Мальчевских. П. Мальчевский пішов тоді з братом пропавшого і з тим листом на поліцию і вложили цілу справу в руки комісаря. Що стало ся з Чачковским годї знати. Можна припускати, що або хтось его убив, або він сам собі смерть зробив, або хиба стало ся щось такого, чого годї здогадати ся. В загадочній сїй справі веде ся тепер слїдство.

— Сензацийне самоубийство. З Кракова доносять: Онодї над раном коло стациї Бонарка стовкнули ся два товарові поїзди, причім ушкодилась машини обох поїздів і кілька вагонів. Жертв в людях не було. Урядник Катерле, з котрого вини наступив стовк відобрав собі житє вистрілом з револьвера.

— Загадочний труп. Обдукция судово-лїкарска доконана на трупі челядника столярского Кароля Цїсляка, котрого знайдено в пивници неживого, виказала, що він помер в наслїдок пукнення лобини. Здогади поліциї, що тут має ся дїло з убийством потвердили ся, але убийника доси не вислїджено. По місті ходить лиш глуха чутка, що убийства допустив ся з мести якийсь давний знакомий. Чи і о скілько правди на сїй чутці, се покажуть дальші доходженя поліциї.

— Дрібні вісти. Весна іде, сніги топлять ся. В Сокільщинї по кількох днях красної погоди

паде дощ вже третий день, а дороги так позаливало, що годі переїхати. — В днях 23 і 24 марта с. р. відбуде ся у Львові конференция директорів шкіл середних нашого краю. Між справами які будуть обговорювати ся на тій конференциї, знаходить ся також яко 9 точка: Що треба робити, щоби витворити дружнїйші відносини межи учителями і учениками польских і руских ґімназий. Референтом сеї справи єсть дир. ґімн. за Засаню в Перемишли, а корреферентом др. Ник. Сабат, дир. рускої ґімназиї в Станиславові. — З Бродів доносять, що там закінчив ся страйк учеників 7-кляси тамошної ґімназиї; ученики перепросили директора і дотеперішного професора. — До трафіки в Комарні добули ся тамтої ночи злодії, розбили шафу і забрали стемплїв за 240 К, блянкети векслеві вартости 80 К, марки почтові вартости 80 К і 80 К готївкою. — В Константинополи жиє сїдельник Гаджі Рауф, котрому тепер 132 лїт. Батько его помер маючи 142 лїт. — Мулярі Мороз і Козловский побили онєгди в шинку таки Войт. Бросл. Приведені на полицию оправдували ся тим, що Брось гровив їм ножем. — Служниця Маланка Корман вломила ся до помешканя Ґляйхена при площи Ґолуховских ч. 11 і вкрала ґардеробу вартости 300 К. В хвили коли виходила з добичею, еї прихоплено і віддано в руки полициї. — Пані Софія Зарицка згубила в переході улицями Длуґоша, Николая, Зибликевича і Яблоновских золоту бразлетку з брилянтовою розетою і шафіром вартости 300 К.

— Репертуар руского театру в Бережанах. Саля „Сокола“. Початок точно 7·30 вечером. Білети продає раньше терговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

В суботу, дня 8 марта с. р. „Продана наречена“, комічна опера в 3 діях Ф. Сметани.

В недїлю, дня 8 марта с. р. „Маруся Богуславска“, історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк, дня 10 марта с. р. „Ревізор з Петербурга“, комедия в 5 діях М. Гоголя.

В середу, дня 11 марта с. р. „Фавст“, опера в 5 діях в 6 відслонах К. Гунода.

— Руске Товариство педаґоґічне у Львові видало марки по 2, 5 і 10 сотиків. Весь дохід призначений на удержанє шкіл Товариства. З артистичного боку виглядають марки дуже гарно, так що будуть окрасою кождого листу. Ще гарнїйшою чим внїшний вигляд є їх ціль і тому не сумніваємо ся, що загал дуже радо розкупить їх, чим допоможе многозаслуженому Товариству осягнути ціль, яка є підвалиною кождого культурного народа. — Також видало Товариство телеґрами по 40 сот., які можна посилати замість всяких привитних телеґрам. Хто раз побачить отсї телеграми, сей певно вже нїколи не буде викидати гроший на банальні привітні телеґрами, а замісць них них купувати-ме блянкети Товариства і на пересилати мривіти. Дістати можна у всіх філіях Товариства педаґоґічного і в головнім Виділї у Львові, ул. Сикстуска ч. 47.

— Страшна катастрофа в школї. З Клївленд в Сполучених Державах північної Америки доносять: В одній із шкіл на тутешнім передмістю займяв ся від печи огонь, котрий небавком обнив цїлу школу. В школї було під ту пору 400 дітий, серед котрих настав страшенний переполох. Позаяк були лиш два виходи, то дїти в них глотили ся і душили ся на смерть а многі були значно покалїчені. Як би на довершенє великого нещастя завалив ся ще й перший поверх а часть дітий впала аж до пивниці. Підчас сеї катастрофи згинуло около 100 дітий, переважно у вїці від 9 до 12 лїт, серед них богато з нїмецкими назвищами.

— Ворожка перед судом. Перед черновецким судом присяжних ставала сими днями знана у всхідній Галичині і на Буковині ворожка і знахорка Мария Міздаль лїт 63. До тої ворожки заходили часто забобонні легковірні люди, шукаючи у неї то поради на свої недуги, то виворожденя будучности. А ворожка ворожила передовсїм для себе і виманювала від таких людий значнїйші суми, аж остаточно дістала ся за то перед суд. Після акту обжалованя виманила она від якоїсь Анни Краснодавбскої 1000 кор., обіцюючи їй за то, що медоситня, яку Краснодавбска має в Бібрці, буде їй знаменито вести ся, а льос, котрий має Краснодавбска, она так „заворожить“, що на него впаде головна виграна в сумі 300.000 кор. — Відтак лїчила она селянина Михайла Берника з Королївки під Коломиєю за помочию чародійних средств від болю голови і обіцяла невірній жінцї Берника щось такого, що она буде єму вірна. За то виманила від Берника около 300 кор. — Дальшою еї жертвою був селянин Юрко Іванчук з Карлова, котрому обіцяла вилїчити его жінку, котра єсть в домі божевільних на Кульпаркові. За ту курацию взяла 100 кор. Так само обіцяла селянинови Якимови Прилипчанови із Старих Фратовець вилічити пасерба за 30 кор.

Але найзабавнїйшою стала розправа, коли з черги прийшла справа селянина із Становець вижних і Фратовець старих на Буковинї о скарб. Люди в тих сторонах розповідають собі, що в однім з горбів під селом Мітока-Драґомізла знаходить ся закопаний скарб, котрий можна видобути лиш за помочию чарів. Отже селяни з тих сіл: Григорий Богатир, Василь Ґріґорош, Григорий Паньчук, Семен Саврик і богато инших утворили спілку, зложили кількадесять корон і пішли до Міздальової з просьбою, щоби она помогла відкрити і видобути скарб. Ворожка взяла гроші і обіцяла сама приїхати. Надармо однак висилали селяни два рази підводу на стацию зелїзничу в Руді та й на дармо копали, Міздальова не показала ся. Розправа над сею справою викликувала що хвиля вибухи сьміху не лиш серед публики, але й у судиїв присяжних та трибуналу. Остаточно засудив суд „ворожку і знахорку з над Прута“ на 13 місяців тяжкої вязниці.

† О. Дмитрий Гузар, почесний крилошанин львівскої архіепархії і руский парох місточка Завалова, член руских товариств, добродій учачої ся молодїжи, горячий руский патриот, упокоїв ся в понедїлок дня 2. марта 1908 в 85. роцї свого трудолюбивого житя а в 58. роцї сьвященьства. Похорон відбуває ся нинї в четвер. Вічна Єму память!

Телеґрами.

Відень 5 марта. Тутешні прилади сейсмоґрафічні зазначили сильне землетрясенє у віддалї 13.040 кільометрів.

Будапешт 5 марта. Межинародний конґрес протидвобоєвої лїґи відбуде ся після ухвали приґотовлюючого комітету в днях 1 до 6 червня с. р. в Пештї. Наспіли вже зголошеня з ріжних держав.

Атини 5 марта. Вчера посьвячено в торжественний спосіб новий будинок австрийского інститута археольоґічного в присутности короля, наслїдника престола і міністра просьвіти.

Севілля 5 марта. Король, королева і кн. Астуриї від'їхали до Мадриду.

Лїсбона 5 марта. Розійшла ся чутка, що ґубернатор портуґальского банку подав ся до димисиї.

Льондон 5 марта. До „Daily Telegr.“ доносять з Токіо: Відповідь Хіни на японьску ноту в справі пароплава „Катсумару“ не містить в собі відмови, перепрашає Японію і предкладає відшкодованє.

Льондон 5 марта. В копальни вугля в Гемстед (Hamstead) коло Бермінґему вибух огонь; 22 гірників в копальни відтяті від сьвіта.

Льондон 5 марта. До „Morning Post“ доносять з Шанґаю: Відносини межи Хіною а Японією суть дуже напружені з причини конфіскати пароплава „Катсумару“. Японія заявила, що скоро пароплав не буде відданий, то буде уважати то за casus belli.

Токіо 5 марта. Уряд справ заграничних оголошує слідуючу ноту: З причини безправного забраня Хіною пароплава „Катсумару“ Японія не поставила ультіматум анї також не грозила. Віримо, що Хіна покаже добру волю, верне пароплав, виcкаже своє сожалїнє і дасть відшкодованє.

Курс львівский.

Дня 4-го марта 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	576·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90 —	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	572·—	578·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·20	99·90
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	100·30	101·—
4% листи застав. Банку краєв. .	94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·60	95·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·80	95·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·—	96·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	98·—	106·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51·—	55·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·—	30·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·50	23·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

— РУСКІ ДИКТАТИ для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителїв народних шкіл.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).